

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamus teemal „Euroopa kodumasinatööstuse ümberkorraldamine ja areng ning selle mõju tööhõivele, kliimamuutustele ja tarbijatele”

(2009/C 100/12)

17. jaanuaril 2008 otsustas Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee vastavalt oma kodukorra artikli 29 lõikele 2 koostada omaalgatusliku arvamuse teemal

„Euroopa kodumasinatööstuse ümberkorraldamine ja areng ning selle mõju tööhõivele, kliimamuutustele ja tarbijatele”.

Asjaomase töö ettevalmistamise eest vastutav tööstuse muutuste nõuandekomisjon võttis arvamuse vastu 10. septembril 2008. Raportöör oli Anna Maria DARMANIN ja kaasraportöör oli Enrico GIBELLIERI.

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee võttis täiskogu 448. istungjärgul 22.–23. oktoobril 2008 (22. oktoobri istungil) vastu järgmise arvamuse. Poolt hääletas 86, erapooletuks jäi 2.

1. Järeldused ja soovitus

1.1. Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee usub, et Euroopa kodumasinatööstuse ⁽¹⁾ tugev külge on suutlikkus toota kvaliteetseid ja säästvaid tooteid. Seda tugevat külge tuleb tõhustada ja edendada asjakohase Euroopa poliitika abil, mis tugineb jätkuvatele jõupingutustele ja arengule tehnoloogiauuenduste vallas ning pidevale koolitusele töötajate oskuste parandamiseks. Kõnealuse poliitikaga peaks toetama energiatõhusate kodumasinatööstuste väljatootamist ning suuremat taaskasutuse suutlikkust. Üldine keskkonnamõju, mida hinnatakse elutsükli analüüsile tuginedes, tuleb muuta võimalikult väikseks.

1.2. Komitee on kindel, et Euroopa Liidu õigusnormid suudavad otse mõjutada kõnealuse valdkonna konkurentsivõimet peamiselt ökodisaini direktiivi laiendamise ettepaneku ja ökomärgise määruse läbivaatamise ettepaneku kaudu, mis toob kaasa suurema energiatõhususe ja väiksema süsinikdioksiidihete. Eesmärk on vähendada kõnealuse tööstusharu Euroopast väljapoole ümberpaigutamise ohtu ja suundumust, töökohtade kadumist ning tarbijate huvide kahjustamise ohtu.

1.3. Turujärelevalve on väga oluline, et kaitsta Euroopa tööstust, kõnealuse tööstusharu töötajaid, tarbijate huve ja keskkonda. Turujärelevalvet tuleks ellu viia järgmiste meetmete abil:

— liikmesriigid ja EL ⁽²⁾ peaksid eraldama rohkem ressursse selleks, et rangemalt kontrollida toodete ja eriti imporditud

⁽¹⁾ Kodumasinad on külmikud, pesumasinad, nõudepesumasinad, kuumaveekatlad, kütteseadmed ja kõik majapidamises kasutatavad elektroonikaseadmed.

⁽²⁾ Uus õigusraamistik, mida tuntakse ka Ayrli paketi nime all, on parema õigusloome paketi viimane osa, milles käsitletakse turujärelevalvet, toodete märgistamist ja homologeerimist ning mis võeti Euroopa Parlamendis ja nõukogus vastu 23. juunil 2008. (http://ec.europa.eu/enterprise/regulation/internal_market_package/index_en.htm).

toodete vastavust Euroopa ühtse turu standarditele ja õigusnormidele;

— tuleb kaotada kõlvatu konkurents ja dumping. Dumpinguvastaseid meetmeid tuleks hoolikalt uurida, et need ei pärsiks Euroopa tööstuse tootlikkust, soodustades tööstuse ümberpaigutamist väljapoole Euroopat või impordi kasvu. Neid meetmeid tuleks kasutada mitte üksnes seadmete, vaid ka komponentide suhtes;

— märgistamissüsteemi tuleb muuta nii, et see kajastaks tehnoloogiauuenduse saavutusi, andmata samas vale ettekujutus väärtuse muutumisest;

— tuleb kehtestada rangem kontroll, et vähendada võltsimist ning jäljendite/koopiate müüki;

— tuleb kontrollida, kas kauba märgistused, eriti imporditud kauba puhul, on tõepärased ega anna eksitavat teavet.

1.4. Komitee leiab, et märgistussüsteemi kohandamine on kõige olulisem. Märgistusi tuleb alati ajakohastada, kui tehniliselt tõhusamad seadmed standardeid tõstavad. Süsteem peaks olema paindlik ning selle kohaselt peaksid turule saabuvad paremate omadustega uued tooted saama uue märgistuse, mitte aga langevama varem hinnatud seadmete taset. Kohandamine peaks olema seotud tehnoloogiauuendustega, ent võiks toimuda vähemalt iga viie aasta tagant, nagu on sätestatud energiatõhususe tegevuskavas. Oluline on, et kõnealusel läbivaatamisel osaleksid kõik sidusrühmad. Lisaks peaks komisjon edendama õigusaktide jõustamist, muutes märgistuse tootjate, importijate ja jaemüüjate jaoks siduvamaks vahendiks.

1.4.1. Säästvuse saavutamiseks oleks ELil kasulik mõjutada ka teisi riike võtma vastu neidsamu kõrgeid standardeid, mida EL kavatseb siseturu jaoks vastu võtta, sest see tooks kaasa võimaliku globaalse energiasäästu.

1.5. Euroopa kodumasinatööstust saaks ulatuslikult toetada liikmesriikides selliste soodustussüsteemide kehtestamisega, millega julgustatakse seadmete asendamist tänapäevasemate ja energiatõhusamate seadmetega, mida juba toodetakse, ent mis ei ole turul veel piisavalt populaarsed. Kõnealune toetusüsteem tuleks üles ehitada nii, et abistada vähem jõukaid inimesi asjakohaste finantsvahenditega ning et see ei oleks diskrimineeriv. Tuleks võtta õppust nii Euroopas kui ka mujal saavutatud edusammudest.

1.6. Samuti on mõistlik pakkuda tarbijatele rohkem tuge kodumasinade hooldamise ja varuosade vallas, tagades tööliste oskuste pideva täiendamise ja ajakohastamise, et pakkuda tõhusat ja usaldusväärset teenust. See võib aidata kaasa tööhõive kasvule ja/või säilimisele.

1.7. Komitee leiab, et ELi poliitika peaks soodustama kõnealuse tööstusharu üleminekut uuenduslikumatele toodetele ja nendega seotud teenustele, mis on strateegiliselt tähtsad tänu mõjule, mida nad avaldavad süsinikdioksiidiheitele ja energiatarbimisele. Need tooted on näiteks päikesepaneelid, fotogalvaanilised elemendid, soojuspumpad, vesinikuelemendid, mikrokoostootmisüksused ja suure jõudlusega kliimaseadmed. See aitaks luua töökohti ja tagaks tarbijatele parema valiku.

1.8. Komitee kinnitab taas, et Euroopa kodumasinatööstuse tõhusaks ümberkorraldamiseks ja säästvamaks muutmiseks tehtavate soovituste elluviimise edukust on võimalik tagada ja suurendada ainult siis, kui Euroopa tasandil peetakse põhjalikku ja tõhusat valdkondlikku dialoogi.

2. Sissejuhatus

2.1. Kodumasinatööstuse ümberpaigutamine mitte üksnes Kesk- ja Ida-Euroopa riikidesse, vaid ka Venemaale, Türgi ja Hiinasse on praegu selle valdkonna kõige valulisem probleem. Ümberpaigutamine ei toimu seega mitte üksnes ELi liikmesriikide seas, vaid terved kodumasinatööstuse sektorid liiguvad peaaegu täies ulatuses Euroopast Hiinasse.

2.2. Ettevõtted avastavad Venemaad, kuhu ehitatakse uusi pesumasina- ja külmikutehaseid ning kus on võetud üle olemasolevaid kodumasinade valdkonna ettevõtteid. Venemaa territooriumile ehitatakse praegu ligikaudu 15–20 kodumasinade tehast. See on väga oluline tagamaks Euroopa tootjate sisene-

mise sellele uuele suurte võimalustega turule. Kuid tähelepanu tuleb pöörata asjaolule, et edaspidi ei teeninda need tehased mitte üksnes Venemaa turgu, vaid hakkavad eksportima oma toodangut ka Euroopasse, kui meil ei õnnestu lahendada Euroopa turu peamisi küsimusi.

2.2.1. Euroopa tootjatel on samuti potentsiaali eksportida oma toodangut sellistesse piirkondadesse nagu Aasia, Põhja-Aafrika ja Lähis-Ida, kus EList eksporditud kodumasinad on populaarsust kogumas. Euroopa tootjad saavad ära kasutada praegusi tingimusi, nt keskklassi suurenemine nimetatud piirkondades, Euroopa toodete hea maine jne, et neil potentsiaalsetel turgudel veelgi enam laieneda.

2.3. Odavate ja kahtlase kvaliteediga toodete üha kasvav import süvendab Euroopa kodumasinatööstuse kriisi. Viletsale kvaliteedile lisanduvad maksusüsteemide erinevused, töjõukulude eelised ning suhteliselt väikesed transpordikulud, et rünnata Euroopa pikaajalisi tootjaid.

2.4. On ilmselge, et Euroopa ei suuda võistelda näiteks Hiinas makstava kuupalgaga. Hiinas toodetud külmik või sügavkülmik on ületamatult odav ning sama kehtib ka lihtsate komponentide, nagu mootorite või kompressorite puhul. Konkurentsieeliseid ei saa saavutada, kui Euroopa tooteid müüakse üksnes hinna- ja mitte kvaliteedieelise alusel. Euroopa kodumasinatööstuse tugev külg on suutlikkus toota kvaliteetseid tooteid. Muud konkurentsieelised on seotud disaini, garantii, teenuste, varuosade sobivuse ja parandustöödega. Seda tugevat külge saab Euroopa tõhustada ja edendada selgelt väljendatud poliitika abil.

2.5. Euroopa tehastes toodetakse külmikuid ja sügavkülmikuid, mis kuuluvad energiaklassidesse A++, A+, A ja B. Enamik praegu toodetavaid kaupu kuulub energiaklassi A+ ja A. A++ klassi kaupade osakaal on alla 4 %.

2.6. Energiatõhusate külmikute kasutuselevõtt tarbijate hulgas on tagasihoidlik. Euroopa kodumasinade tootjate komitee CECEDi andmetel on Euroopa majapidamistes endiselt ligikaudu 188 miljonit külmikut ja sügavkülmikut, mis on üle 10 aasta vanad. Vanad seadmed (aastast 1990) tarbivad energiat ligikaudu 600 kWh aastas, A+ klassi seadmed ligikaudu 255 kWh aastas ning A++ klassi seadmed ligikaudu 182 kWh aastas. Praeguste hindade ja tingimuste⁽¹⁾ juures peaks A++ klassi seade töötama ligikaudu 12 aastat, et ost tarbija jaoks end ära tasuks.

⁽¹⁾ Sh energiahinnad ja kütusekulud.

2.7. Lisaks vanematele seadmetele on Euroopa tootjad veelgi rohkem mures potentsiaalselt ohtliku, energiakuluka ja ebausaldusväärse importkauba pärast. See kehtib eelkõige imporditud hetkekaupade kohta, mis müüakse kogu ELi turul kiiresti läbi.

2.7.1. Selle tulemusena moodustab majapidamiste energiavajadus ELis 25 % energia kogunõudlusest, kusjuures uute seadmete ja toodete turule ilmumise tõttu on kodumasinate elektritarbimine viimastel aastatel kõige järsemalt kasvanud.

2.8. Magnetsüdamikus kvaliteetsemate materjalide kasutamine ning mootori ehituse optimeerimine uute materjaliomaduste abil suurendaks kodumasinate elektrimootorite tõhusust kuni 15 %, aidates niimoodi majapidamistel palju elektrienergiat säästa.

2.9. Teine arengusuund, mida Euroopa Komisjon toetama peaks, on hoolduseks ja taaskasutuseks sobivate kodumasinate väljatootamine. Euroopa tootjad on teinud selles valdkonnas suuri jõupingutusi ning vähendanud ulatuslikult suurte kodumasinate energia- ja veetarbimist. Ent sellest ajast saadik on aina rohkemate toorainete varud muutunud kriitiliseks nii keskkonna kui ka kulude seisukohast. See kehtib terase, plastiku, nikli, kroomi, vase jm materjalide puhul. Nende toorainete ning nafta kõrvalsaaduste hinnad tõusevad. Tootjad, kes suudavad vähendada materjalide kogust toodetes, saavutavad olulise konkurentsieelise. Võimalusi, mida pakuvad kodumasinatööstusele nanotehnoloogia ja elutsükli analüüsi meetodid, et parandada ja hinnata materjalide õiget valikut, on sellise konkurentsieelise loomiseks liiga vähe uuritud.

2.9.1. Praegu valmistab muret asjaolu, et mitte kogu materjali, mis on kehtivate elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmekäitluse eeskirjadega mõeldud taaskasutuseks, ei tooda tootjale tagasi. Seetõttu peavad tootjad tasuma küll taaskasutuskulud, kuid tooteid nad tegelikult ei saa.

2.10. Kirjeldatud teadusuuringute edendamine ning tähelepanu pööramine teatavate komponentide, nagu mootorid, radiaatorid, kompressorid jne mõõtmete vähendamisele peaks olema komisjoni rahastatud teaduspoliitika eesmärk. Siinkohal tähendab minimaalselt materjali kasutatavate kodumasinate väljatootamine, et luuakse taaskasutuseks paremini sobivaid seadmeid. Oluline lähtekoht on seejuures ELi 2005. aasta mais avaldatud ökodisaini raamdirektiiv, milles esitatakse energiat tarbi-

vate seadmete ökoloogilise disaini nõue. Euroopa Komisjon ei pea välja töötama uusi poliitikavahendeid, vaid täpsustama olemasolevaid. See kehtib ka olemasolevate energia- ja tarbijamärgistuste kohta. Aina süveneva energiakriisi ja tooraine vähenemise taustal peaks komisjon täiendama neid märgistusi toodete turuleviimise kohustuslike eeskirjadega. Edaspidi võiks Euroopa siseturul olla lubatud üksnes kvaliteetsete kodumasinate müük. See oleks sellise õigusakti peamine põhimõte, millega kehtestatakse ettevõtetele nõue toota kvaliteetseid ja vastupidavaid kodumasinaid.

2.11. Samuti on mõistlik kehtestada direktiiviga kodumasinate tootjatele ja jaemüüjatele nõue toota ja müüa parandatavaid seadmeid ning tagada remondi tarbeks varuosad ja pakkuda klienditeenindust. Euroopa tarbijad ootavad sellist teenust ning seda pakkudes saavad Euroopa tootjad ja jaemüüjad eristuda madalate kuludega tootjatest, kelle tooteid ei saa parandada, vaid need tuleb ära visata ja uutega asendada. See ei saa olla kooskõlas säästva arengu strateegiaga.

2.11.1. Sellega seoses ootab komitee edasist arutelu komisjoni säästva tarbimise, tootmise ja tööstuspoliitika tegevuskava⁽¹⁾ rakendamise üle.

2.12. Kodumasinate sektoris on Euroopas endiselt ligikaudu 200 000 töötajat, kuigi sektoris on juba palju aastaid toimunud taandareng. Viimase kahekümne aasta jooksul on Lääne-Euroopas kaotatud 57 000 töökohta. Kesk- ja Ida-Euroopa kodumasinatööstus varises kokku pärast vana poliitilise süsteemi lõppemist ning pärast seda on loodud vaid 20 000 uut töökohta.

2.13. Kodumasinatööstuse sektori, mida Euroopast väljaväimine (Venemaale, Hiinasse, Türgi) kõige enam mõjutab, on kliimaseadmed ja väikekodumasinad. Euroopa külmikute/sügavkülmikute tehastes töötab praegu ligikaudu 23 000 inimest.

2.14. Järgnevatel aastatel jätkatakse Euroopa kodumasinatööstuse ümberkorraldamist. Selle ulatus ei sõltu mitte ainult turu ja tehnoloogia arengust, vaid ka poliitilistest otsustest ja õigusmeetmetest.

3. Konkreetsed märkused

3.1. Euroopa poliitika peab pakkuma lahenduse järgmisele neljale probleemile.

⁽¹⁾ KOM(2008) 397 lõplik (16.7.2008).

3.1.1. Kuidas tagada, et kõnealune tööstusharu ei kaoks väljapool Euroopa Liitu asuvatesse riikidesse? Kuna on selge suundumus selle poole, et tööstusharu asukoht nihkub, siis peaksime võitlema selle oletatava ja tegeliku ohuga, et see tööstusharu ELi riikidest kaob.

3.1.2. Kuidas kujundada Euroopa struktuurseid muutusi nii, et Lääne-Euroopa riigid ei kaotaks oma teadus- ja tehnikasaavutusi, oskusteavet ja sellega kaasnevaid töökohti, võimaldades samal ajal Kesk- ja Ida-Euroopa riikidel stabiliseerida tulevikus oma arenevat kodumasinatööstust?

3.1.3. Kuidas leida majanduslikult mõistlik vastus Aasia impordi pealetungile, millega kaasnevad samaväärsetest Euroopa toodetest vähemväärtuslikud ja kehvema kvaliteediga või siseturu standarditele mittevastavad tooted?

3.1.4. Kuidas tagada, et säästvate kodumasinat kasutuselevõtmise tulemuseks siseturul oleks kasvav nõudlus nende kaupade järele ning et investeeritaks jätkuvalt teadustöösse ja selliste seadmete väljatöötamise, millel on väiksem mõju kliimamuutustele ja säästvusele?

3.2. Tööstusharu huvid

3.2.1. Kõnealune sektor on hästi arenenud tööstusvaldkond, arvestades energiatõhususe alaseid teadus- ja arendustöö saavutusi. Vabatahtlikud kokkulepped on olnud tõhusad ja tööstusharu on neid järginud.

3.2.2. Kahjuks on ehmavam asjaolu see, et tööstusharu vajab Euroopa poliitika rangemaks muutmist, et tagada, et tööstusharus tehtavad jõupingutused ka tegelikult vilja kannavad. Eelmisel aastal otsustati tööstusharus mitte uuendada vabatahtlikke kokkuleppeid, mis on varem olnud väga edukad.

3.2.3. Turujärelevalve on selles etapis väga tähtis. Tuleks kaaluda rangema kontrolli kehtestamist, et tagada kõigi turul olevate kaupade vastavus väljakuulutatud tasemele ja kvaliteedile, eelkõige kliimamuutustele avaldatava mõju poolest.

3.2.4. Vaja on rohkem tuge liikmesriikidelt, et tagada turul pakutavate ülitõhusate toodete eelistamine tarbijate seas. A++ klassi tooteid peetakse siiani liiga kalliks ning nende investee-

ringutasuvus ei ole elujõuline, mis loob olukorra, kus turg eelistab eelkõige A+ klassi tooteid. Soodustused võivad erineda ning nii liikmesriikidest kui ka väljapoolt Euroopat võib juba leida hea tava näiteid. (1)

3.2.5. Liikmesriikide toetus ja aus konkurents peaksid käima käsikäes tehnoloogiauuendustega selles valdkonnas nii liikmesriikide kui ka Euroopa Liidu tasandil.

3.2.6. Üks oluline lüli tarneahelas on jaemüüja. Euroopa jaemüüjad peavad olema teadlikumad siseturule imporditavate ja seal müüdavate toodete importimise erinevatest tagajärgedest. Kõnealuse tööstuse haare ja jõupingutused on kasutatud, kui jaemüügisektor impordib ja müüb endiselt kaupa, mis ei vasta standarditele ning ei ole ohutu ega säästev. Komitee leiab, et jaemüügisektori harimisel on veel palju teha, et jaemüüjad oleksid teadlikud küsimustest, mis puudutavad kodumasinatööstust siseturul ja selliste seadmete säästvust.

3.3. Sotsiaalne tahk

3.3.1. Kui tööstus ümber paigutatakse, siis tegelikkuses töökohad kaovad. Nii tekib arvukalt inimesi, kellel on oskused, mida saab kasutada üksnes siis, kui ka töötajad tööstusega kaasa liiguvad. Kõnealuse tööstusharu ümberkorraldamine on väga oluline, et tagada töökohtade säilimine ning tööstusharu jäämine tipptöötajate jaoks atraktiivseks.

3.3.2. Üks valdkond, millele tuleks vajalikkude tähelepanu pöörata, on teenindus ja eriti seadmete parandus. Parandusteenust tuleb hoida elujõulisena, tagades, et kvaliteetsed tooted oleksid ka tegelikult parandatavad ning et oleksid olemas varuosad, mis muudavad parandamise võimalikuks.

3.3.3. Samal ajal tuleks Euroopa Liidu ja liikmesriikide ühise poliitikaga toetada selle valdkonna üleminekut uuenduslikumate toodete tootmisele, luues tööhõive jaoks uusi võimalusi. Seda protsessi peaks toetama tööturu osapoolte struktureeritud sotsiaaldialoog Euroopa, riikide ja ettevõtete tasandil. Euroopa kvaliteediga töösuhted tuleks tagada ka uutest tootmiskohtades, mis asuvad uutest ELi liikmesriikides.

(1) **Itaalia:** 20 % A+ ja A++ klassi külmiku/sügavkülmiku kulust (maksimaalselt 200 eurot) arvatakse üksikisiku tulumaksust maha.

Hispaania: mahahindluste kava – 2008. aastal saavad energiatõhusaid tooteid ostvad tarbijad 50–125 euro ulatuses toetusi olenevalt ostetud seadme liigist.

Brasiilia: Brasiilia valitsus kavatses käivitada kava, mille kohaselt toetatakse madala sissetulekuga elanikke 10 miljoni külmiku ostul. Tarbijad peavad oma vana külmiku, mis reeglina tarbib rohkem energiat, ära andma, et saada toetust uue ja ökonoomsema ostuks.

3.3.4. Tõhus ja pidev valdkondlik sotsiaaldialoog Euroopa tasandil ning turujärelevalve ja standardite kehtestamine kogu Euroopas on üks peamisi vahendeid, millega tagada väiksem töökohtade kaotus.

3.4. Tarbijate huvid

3.4.1. Tarbijaid tuleb veenda kvaliteetsete ja energiatõhusate toodete headuses ning pakkuda neile lihtsas, usutavas ja tõhusas vormis kvaliteediteavet.

3.4.2. Märgistussüsteem peaks olema paindlikum, et kajastada kõnealusel valdkonnas toimuvaid uuendusi. Lisaks tuleks märgistustel täpselt esitada seadmete standardid ning seega peaks katsetamine olema rangem ja täpsem.

3.4.3. Turujärelevalve on kõigis liikmesriikides väga oluline, et tagada, et seadmed töötavad ka tegelikult nii, nagu lubatud, ning et tarbijad saavad kauba, mida nad on soovinud.

3.4.4. Märkimist väärrib võimalik negatiivne mõju, mida uute kodumasinade ostmine võib avaldada keskkonnale, kui tarbijad jätaavad uute seadmete kõrval alles ka vanad seadmed, tekitades nii tagasilöögiefekti.

3.4.5. Kõige paremini saab säästvaid ja tõhusaid kodumasinaid populariseerida sõltumatute tarbijatestidega. Selliste testidega tagatakse seadme kvaliteet ja vastavus standarditele ning see, et toode täidab nõuetekohaselt oma põhiülesannet.

3.5. Keskkonnategurid

3.5.1. Komitee kinnitab, et ka kõnealune sektor saab anda teatava panuse keskkonnakaitseks ning süsinikdioksiidiheite ja kliimamuutuste vähendamisse. Seoses sellega kordab komitee oma seisukohta, mille ta avaldas ökoloogilist tootmist käsitlevas omaalgatuslikus arvamuses⁽¹⁾ ja millega ta rõhutab, et siseturul on võimalus nn rohelise turu kasvuks, ning juhib muu hulgas tähelepanu märgistamise ja toote elutsükliga seotud erisustele.

3.5.2. Kõigi standardile mittevastavate kaupade puhul tuleks rakendada ligikaudu viieaastast tähtaega, mille jooksul tuleks soovitud standard saavutada. Näiteks külmikud, mis ei saavuta pärast seda tähtaega teatud taset, peaksid komitee arvates Euroopa turult kaduma. See on kooskõlas Euroopa Komisjoni 24. oktoobril 2006 esitatud energiatõhususe tegevuskavaga („Kokkulepitud miinimumnõuetele mittevastavaid tooteid ei tohi turustada”). Need ettepanekud on samuti kooskõlas ökodisaini direktiivi ja ökomärgise määrusega.

3.5.3. Lisaks on oluline, et ökodisaini õigusakti kohaldataks võimalikult kiiresti kõigile asjaomastele suurtele kodumasinadele ning et ökomärgise direktiiv vaadataks läbi, võimaldades kiiresti välja töötada ülitõhusaid tooteid. Selline oleks õigusraamistik, millega kehtestatakse ettevõtetele nõue toota kvaliteetseid ja vastupidavaid kodumasinaid.

3.5.4. Arvestades kehtiva energiapoliitikaga ja võttes arvesse seda, et märgistuste mehhanism iseenesest ei ole piisav ELi seatud energiaeesmärkide täitmiseks, kutsus komitee komisjoni üles kaaluma uute õigusaktide kehtestamist, et saavutada nende eesmärkide täitmine.

Brüssel, 22. oktoober 2008

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee
president
Mario SEPI

⁽¹⁾ Arvamus (ELT C 224, 30.8.2008, lk 1), raportöör Anna Maria DARMANIN.